

SvD

Publicerat 12 maj 2007 00:00

Mateusz Herczka, Mako Ishizuka, Martin Jacobson

Andréhn-Schiptjenko, Markvardsgatan 2
Reflektioner av rum
Video, foto, teckning
Kurator: Matts Leiderstam
tom 9 juni

Rumstrippeln ger fler frågor än svar

"Vetenskapen bearbetar tingen och avstår från att bebo dem" hävdade den franske filosofen Maurice Merleau-Ponty i essän Ögat och anden. Han intresserade sig för konstens förmåga att visa oss vägen tillbaka från världen som vetenskaplig konstruktion till det pågående mångfacetterade livet. I första hand är vi fysiska varelser, menade Merleau-Ponty. Vi uppfattar vår omgivning utifrån våra förnimmande kroppar. Varseblivning är förbunden med kroppens närvaro i rummet.

Dessa idéer infinner sig vid besöket av utställningen Reflektioner av rum, där frågor kring perceptionen och betraktarens upplevelse av utställningsrummet utgör en teoretisk ram. Kuratorn är Matts Leiderstam. Han är konstnär. Han är också en av Sveriges tre första filosofie doktorer i fri konst. Doktorshattarna delades ut efter förra årets omdiskuterade disputationer vid Konsthögskolan i Malmö.

Leiderstam har tidigare parafaserat klassisk konst. Med måleri, konstböcker, förstoringsglas och kartor har han byggt upp installationer som kretsat kring landskap, sexualitet och blick. I sitt projekt Grand Tour skapade Leiderstam en flerstämmighet genom att osäkra gränsen mellan konst och forskning. Denna agenda har också konsekvenser för hans arbete som kurator.

I den pågående utställningen med verk av Mateusz Herczka, Mako Ishizuka och Martin Jacobson korsas teoretiska frågeställningar och konstnärliga utsagor. Konstnärerna presenterar sina individuella sätt att gestalta rum. De har mer gemensamt med Leiderstam än med varandra.

Enligt kuratorns beskrivning av utställningskonceptet skall verken representera olika konstnärliga strategier för att "medvetandegöra oss om perceptionens mångbottnade omständigheter" och "reflektera sin kontext såväl som det fysiska och det historiska rummet". Jo, mångbottnat är det allt – och teoretiskt tungrott. Något osäkert irrar man mellan dessa rum och landskap, där frågorna är flera än svaren. Avståndet mellan de teoretiska anspråken och de faktiska konstverken är inte helt lätt att överbygga.

Mako Ishizuka visar en projektion på en husfasad i Malmö. Maj Sjöwall och Per Wahlöö skrev sina kriminalromaner innanför dessa murar. Tre bilder på samma arkitektoniska motiv läggs i skikt på varandra i samma bildplan. Det förflutna kvicknar till i nuet.

Martin Jacobson representeras med teckningar som tematiskt rör sig mellan fantasi och verklighet. I boken Rerik reproducerar Jacobson en serie fotografier som påstås vara upphittade på en loppmarknad i Berlin. De svartvita fotografierna avbildar en anonym äldre man som under några år ständigt återvänder till samma lund. Han poserar vid samma stenparti och möter alltid kamerans blick. Påklädd eller avklädd – det är mindre intressant. Slående är mannens alltid lika sammanbitna ansiktsuttryck. Som en förstelnad mask återkommer det oförändrat på varenda bild.

Herczkas verk baseras på en videospelning under en tågresa i Holland. Det filmade landskapet transformeras genom ett dataprogram konstruerat av konstnären själv. På en plasmaskärm passerar ett digitalt panorama. Bilden deformeras i ett slags futuristisk vision där vaneseendet fläks upp och landskapet löses upp till ett spill.

I fråga om teoretiska anspråk är Reflektioner av rum ett ambitiöst men inte fullt övertygande projekt. Estetiskt sett rör det sig om en sparsmakad sammanställning av subtila konstverk som håller måttet utan att behöva teoretiseras.

JOANNA PERSMAN

Detta är en utskrift från Svenska Dagbladets nätupplaga, **SvD.se**